

HOSEA

10-14

Israëls ontrouw, Gods oordeel en het
beloofde herstel in de gemeente.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/hosea/10-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Onvruchtbaarheid als barmhartig oordeel	2 min	5
2	De verstrooiing en de terugkeer van de Joden	3 min	6
3	Israëls voorspoed en de val van zijn afgoden	4 min	7
4	Schuilen voor Gods oordeel over Jeruzalem	3 min	10
5	Israëls zonde sinds de dagen van Gibeon	4 min	12
6	Gerechtigheid zaaien en het hart voorbereiden	4 min	14
7	Goddeloosheid oogsten en verwoesting tegemoet	2 min	16
8	Gods liefde voor Israël als Zijn kind	3 min	18
9	Jezus volgt Israëls weg uit Egypte	4 min	20
10	God leert Israël lopen en zorgt voor hem	2 min	22
11	Terug naar Egypte of naar Assyrië	5 min	23
12	Gods mededogen en het terugkerende overblijfsel	2 min	26
13	Juda's trouw en Gods aanklacht	3 min	27
14	Jakob zoekt Gods zegen, zijn nakomelingen niet	4 min	29

15	Bedrog en zelfrechtvaardiging in Efraïm	2 min	32
16	Jakobs dienstbaarheid en Israëls profeten	2 min	33
17	Efraïm verliest zijn aanzien door afgoderij	3 min	35
18	Verzadigd raken en God vergeten	3 min	37
19	Israëls koningen en God als Koning	2 min	39
20	Israël als een kind dat niet geboren wil worden	2 min	41
21	Herstel van Israël als opstanding uit de dood	3 min	42
22	Paulus past Hosea toe op onze opstanding	2 min	44
23	Leven uit de doden voor het gelovige Israël	3 min	45
24	De oproep tot bekering en zondenbelijdenis	2 min	47
25	Oprechte lofoffers en vertrouwen op God	2 min	48
26	God geneest en geeft geestelijke groei	4 min	50
27	Bomen, geur en vrucht als beelden van de gemeente	3 min	53
28	God zien in Christus en vrucht dragen	3 min	55
29	Wijsheid om de beloften van herstel te begrijpen	3 min	57

30	Daniëls verzegelde woorden en de eindtijd	2 min	60
31	De profeten voorzagen de genade voor de gemeente	3 min	61
32	Het geheimenis van Israël en de heidenen	3 min	63
33	De apostelen ontsluiten Hosea's herstelbeloften	3 min	65
	Om verder te lezen		66

1

Onvruchtbaarheid als barmhartig oordeel

We zijn bij Hosea hoofdstuk 10. Aan het eind van hoofdstuk 9 zien we dat God Israël, het noordelijke koninkrijk, met bepaalde oordelen dreigde, voornamelijk vanwege zijn afgoderij. Een van die oordelen was onvruchtbaarheid. Maar onvruchtbaarheid, die gewoonlijk als een oordeel werd beschouwd, werd in dit geval niet zozeer een oordeel genoemd als wel iets barmhartigs. Want als mensen kinderen kregen, konden ze verwachten die aan de vijand te verliezen en te zien hoe ze voor hun ogen werden gedood.

Hosea bad in vers 14 van hoofdstuk 9 zelfs dat God hun het volgende zou geven:

Geef hun, HEERE, ja, wat moet U hun geven? Geef hun een baarmoeder die zonder vrucht blijft en borsten die verdrogen.

HOSEA 9:14

Borsten dus die geen melk hebben om baby's te voeden. Het zou voor hen barmhartiger zijn als ze een miskraam kregen dan wanneer ze hun baby's ter wereld brachten, emotioneel aan hen gehecht raakten en vervolgens zagen hoe ze op deze manier werden weggevaagd. Dat werd aan het eind van hoofdstuk 9 besproken.

Ik heb erop gewezen dat Jezus, denk ik, dit beeld bewust overnam in Lukas hoofdstuk 23, toen Hij tegen de vrouwen van Jeruzalem zei:

En Jezus keerde Zich naar hen om en zei: Dochters van Jeruzalem, huil niet over Mij, maar huil over uzelf en over uw kinderen, want zie, er komen dagen waarin men zal zeggen: Zalig zijn de onvruchtbaren en de buiken die niet gebaard hebben, en de borsten die niet gezoogd hebben.

LUKAS 23:28-29

Dat was vanwege dezelfde soort omstandigheden waarmee Jeruzalem kort na de tijd van Jezus, in het jaar 70 na Christus, te maken zou krijgen. Die waren vergelijkbaar met de omstandigheden waarvoor Hosea Israël in zijn tijd waarschuwde.

2

De verstrooiing en de terugkeer van de Joden

Aan het eind van hoofdstuk 9 heb ik geen commentaar gegeven op vers 17. Hij zegt:

Mijn God zal hen verwerpen, omdat zij naar Hem niet luisteren.
Zij zullen zwervers onder de volken zijn.

HOSEA 9:17

Ik zou je willen vragen: is dat veranderd? De Joden zwierven vanaf het jaar 70 na Christus onder de volken rond. Het noordelijke koninkrijk is eigenlijk al sinds 721 voor Christus, toen Samaria viel, verstrooid gebleven. De mensen van Juda zijn dat sinds het jaar 70 na Christus.

Natuurlijk leven we in een tijd waarin veel Joden zijn teruggekeerd naar hun historische vaderland, het land Palestina of Israël. En veel mensen hebben het gevoel dat de dingen niet meer hetzelfde zijn als vroeger, sinds 1948, toen Israël weer een natie werd. Mensen denken: 'We leven nu in een ander soort situatie. God heeft het volk Israël weer naar zijn land teruggebracht.'

Maar let op deze uitspraken:

Mijn God zal ze verstoten omdat ze niet naar Hem hebben geluisterd. En ze zullen tussen de volken rondzwerven.

Ze zullen onder de volken rondzwerven. Waarom? Omdat ze Hem niet gehoorzaamden. Is dat veranderd? Gehoorzamen de Joden Hem nu? Nou, de meeste Joden niet. Natuurlijk doen de meeste heidenen dat ook niet. Maar waar het om gaat, is dit: als je zegt dat God hen op een bijzondere manier naar hun land heeft teruggebracht en een einde heeft gemaakt aan de dagen van hun rondzwerven, dan

zou dat erop wijzen dat de omstandigheden die hen tot dat rondzwerven brachten, veranderd zijn. Namelijk dat ze zich bekeerd zouden hebben en dat ze de wil van God zouden doen en Christus zouden gehoorzamen. Maar dat doen ze niet.

Daarom vraag ik me af of de aanwezigheid van Israël in zijn land een blijvende situatie is, of het iets is wat God doet, of het van mensen komt of van God. Ik weet het niet. Maar het is natuurlijk ook waar dat er tegenwoordig meer Joden buiten Israël zijn dan erin. Ze zwerven nog steeds overal onder de volken rond. Hoewel Israël nu al meer dan 40 jaar een staat is, 42 jaar sinds Israël een staat werd, meer dan een hele generatie, zijn er veel Joden die daar niet zijn. Er zijn zelfs meer Joden in de stad New York dan in Israël.

Veel mensen hebben het gevoel dat God deze vloek over hen nu heeft opgeheven, deze toestand waarin ze onder de volken rondzwerven, en dat God hen nu naar hun natie terugtrekt, alsof Hij hen in wezen uit barmhartigheid weer naar hun land terugbrengt. Nou, ik vraag me af: verklaart dat wat er gebeurt? Want als het waar is dat 1948 het einde van hun rondzwerven betekende, waarom zwerft de meerderheid van de Joden dan nu, meer dan een generatie later, nog steeds rond? Of waarom zijn ze in elk geval nog steeds vervreemd van hun vaderland en zijn ze daar niet? Het is waar dat er nog steeds Joden naartoe gaan, maar het lijkt er niet op dat er sprake is geweest van enige ingrijpende terugkeer van het volk Israël uit zijn rondzwerven of uit zijn bestaan als vreemdelingen in andere landen.

3

Israëls voorspoed en de val van zijn afgoden

In hoofdstuk 10 zegt hij:

Israël is een weelderige wijnstok, hij brengt zijn vrucht voort.
Hoe groter zijn vrucht is, hoe meer er voor de altaren is. Hoe
beter zijn land, hoe mooier de gewijde stenen.

HOSEA 10:1

De Engelse vertaling die de spreker hier gebruikt, zegt: 'Israël maakt zijn wijnstok leeg.' Met andere woorden: hij oogst zijn druiven. En hoe meer vruchten hij heeft, hoe meer altaren hij voor valse goden bouwt om daar zijn vruchtoffers op te brengen. Want hoe meer God Israël voorspoed heeft gegeven, hoe ondankbaarder ze tegenover Hem zijn geweest. Ze hebben hun voorspoed gebruikt als een middel om andere goden dan God te eren. Dat wordt daar gezegd.

Verdeeld is hun hart, nu staan zij schuldig. God Zelf zal hun altaren afbreken, hun gewijde stenen verwoesten.

HOSEA 10:2

Waar de HSV 'God Zelf' heeft, staat in de Engelse vertaling die de spreker bespreekt alleen 'hij'. Dat 'hij' kan verwijzen naar God of naar de Assyriërs, die dit uiteindelijk hebben gedaan.

Voorzeker, dan zullen zij zeggen: Wij hebben geen koning, want wij hebben de HEERE niet gevreesd. Een koning, wat zou die dan voor ons kunnen doen? Zij spreken loze woorden, zweren valse eden, sluiten maar verbonden. Het recht loopt uit als een gifplant in de voren van het veld.

HOSEA 10:3-4

Wanneer ze zeggen:

We hebben geen koning, en al hadden we er een, wat zouden we eraan hebben?

dan lijkt dat een beeld te schetsen van een periode nadat het oordeel gekomen is.

Wanneer de altaren en hun gewijde pilaren door de Assyriërs zijn afgebroken, zal het volk Israël geen koning meer hebben. En wat zou het hun baten als ze er wel een hadden? Hun koningen hebben hen nooit van de Assyriërs kunnen verlossen. Daarom klagen ze dat ze geen koninkrijk meer zijn en dat ze geen koning hebben.

Bedenk dat er al in Hosea hoofdstuk 3, vers 4, voorspeld werd:

Want de Israëlieten moeten veel dagen zonder koning en zonder vorst blijven, zonder offer en zonder gewijde steen, zonder efod en afgodsbeelden.

HOSEA 3:4

Maar daar zou volgens Hosea 3, vers 5, een einde aan komen wanneer ze terugkeerden tot de Messias. Dus toen Jezus kwam en daar een einde aan maakte, zou het ware Israël weer een Koning hebben, namelijk hun Messias.

Vers 5:

Voor de kalveren van Beth-Aven zijn de inwoners van Samaria bevreesd. Ja, zijn volk zal erover treuren en zijn afgodspriesters — die zich erover verheugden — vanwege zijn luister, want die is van hem weggevoerd.

HOSEA 10:5

of Bethel.

Ook hier hebben de Assyriërs het gedaan. Er staat:

Ja, dat kalf zal naar Assyrië gevoerd worden, een geschenk voor koning Jareb. Zo zal Efraïm schande op zich laden en Israël zal beschaamd worden vanwege zijn voornemen. Samaria is afgehouden; zijn koning drijft als een tak op het water. Weggevaagd zullen worden de offerhoogten van Aven, de zonde van Israël; dorens en distels zullen opschieten tot boven hun altaren. Dan zullen zij tegen de bergen zeggen: Bedek ons! en tegen de heuvels: Val op ons!

HOSEA 10:6-8

Daarmee wordt waarschijnlijk Bethel, Beth-Aven, bedoeld.

Hun altaren zullen niet worden onderhouden. Een doorn of distel zou eigenlijk niet op een altaar kunnen groeien als ze er voortdurend offers op verbranden. De doornen en distels zouden ook verbranden. Maar er wordt gezegd dat de offers daar zullen ophouden. De altaren zullen gewoon in verval raken. Ze zullen worden overgelaten aan wilde struiken en doornstruiken enzovoort, die ze uiteindelijk helemaal zullen overwoekeren.

4

Schuilen voor Gods oordeel over Jeruzalem

We hebben gezien dat Jezus dit inderdaad citeert. Jesaja had dit als eerste naar voren gebracht: dat mensen zich op de dag dat God oordeelt, in de bergen zouden willen verbergen. In Jesaja hoofdstuk 2, vers 19, staat:

Dan zullen zij de grotten van de rotsen binnengaan en de holen in de grond, uit angst voor de HEERE en vanwege de glorie van Zijn majesteit, als Hij opstaat om de aarde te verschrikken.

JESAJA 2:19

Jesaja voorspelt dus een tijd waarin God zal opstaan om het land of de aarde te doen beven, om Israël of Juda te straffen. En mensen zullen zich in grotten en onder rotsen enzovoort verbergen voor de verschrikking van de Heere. Dat is wat Hosea ook zegt.

Dit wordt twee keer in het Nieuwe Testament aangehaald. Eén keer, zoals ik je eerder liet zien, in Lukas 23:30, waar Jezus sprak over de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Nadat Hij de vrouwen had gezegd dat ze om zichzelf en hun kinderen moesten treuren, zei Hij vervolgens:

Dan zullen zij beginnen te zeggen tegen de bergen: Val op ons, en tegen de heuvels: Bedek ons.

LUKAS 23:30

Hij haalt dit hier dus aan en past het toe op de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

Er is nog één andere plaats in het Nieuwe Testament waar dit wordt aangehaald, opmerkelijk genoeg in Openbaring hoofdstuk 6 en vers 16. Dit is wanneer het zesde zegel van het boek met de zeven zegels verbroken is. Volgens mij ontketent dat oordelen over Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Zoals ik het boek met de zeven zegels begrijp, heeft het te maken met de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Over die tijd staat er in vers 16:

En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?

OPENBARING 6:16-17

Het is opmerkelijk dat het antwoord op die vraag:

Wie kan er standhouden?

wordt gegeven in hoofdstuk 7 van Openbaring. Daar wordt verteld over de 144.000, de gelovige Joden die de val van Jeruzalem overleefden, die eerstelingen voor God waren, zoals in hoofdstuk 14 staat. Daar zullen we uiteindelijk op ingaan. Maar waar het om gaat, is dat deze uitspraak uit Hosea twee keer in het Nieuwe Testament wordt aangehaald en toegepast op wat er in het jaar 70 na Christus met Jeruzalem gebeurde.

Hosea spreekt ongetwijfeld over wat er in 721 voor Christus met Israël gebeurde. Maar uit de manier waarop deze beelden in het Nieuwe Testament worden opgepakt en opnieuw toegepast, blijkt heel duidelijk dat zij de val van Samaria in 721 voor Christus kennelijk zagen als een type van de uiteindelijke val van het hele volk in het jaar 70 na Christus. Jezus haalt hier dus vaak iets uit aan wanneer Hij spreekt over die grote verwoesting die zou plaatsvinden.

5

Israëls zonde sinds de dagen van Gibeon

In vers 9:

Sinds de dagen van Gibeon hebt u gezondigd, Israël! Daar zijn zij blijven staan. De strijd in Gibeon zal hen niet treffen, de strijd tegen onrechtvaardige mannen.

HOSEA 10:9

Gibeon, weet je nog, was de plaats die we eerder noemden, waar die gruweldaad in het boek Richteren plaatsvond, waar de bijvrouw van de Leviet werd verkracht tot ze stierf. Dat werd eerder al genoemd. En er staat:

Daar stonden ze. De strijd in Gibeon tegen de boosdoeners heeft hen niet bereikt.

Wat betekent dat? Goede vraag. Ik heb in dit geval mijn toevlucht genomen tot de NIV, waarin ze dingen voor ons parafraseren en iets duidelijker maken. Waar de King James of de New King James zegt:

Daar stonden ze, en wat daarop volgt in vers 9, staat er in de NIV:

‘Daar ben je gebleven. Heeft de oorlog de boosdoeners in Gibeon niet ingehaald?’ Zo luidt, in Nederlandse weergave, de NIV-lezing die de spreker bespreekt. Anders dan de hierboven aangehaalde HSV formuleert deze vertaling het slot als een vraag.

Je ziet dat de NIV de taal vereenvoudigt, volgens sommigen misschien al te sterk vereenvoudigt. Maar die geeft ons in elk geval waarschijnlijk een duidelijke betekenis van wat er in de passage bedoeld werd. Hij zegt: ‘Sinds de dagen van Gibeon heb je gezondigd, Israël!’

En daar ben je gebleven. Dat wil zeggen: je bent sinds de tijd van Gibeon niet veranderd. Jullie zijn precies hetzelfde soort mensen als jullie volksgenoten toen waren. Maar Hij zegt:

Heeft de oorlog hen niet ingehaald?

Dit verwijst natuurlijk naar het feit dat de hele stam Benjamin als gevolg daarvan bijna werd uitgeroeid. Wat Hij zegt, is dat hun hetzelfde te wachten staat.

Vers 10:

Het is Mijn verlangen hen te bestraffen: volken worden tegen hen samengetrokken, verstrikt als zij zijn in beide ongerechtigheden.

HOSEA 10:10

Of dubbele overtredingen. Ik weet niet wat hun twee overtredingen zijn, tenzij het misschien verwijst naar de twee gouden kalveren, het ene in Bethel en het andere in Dan. Dat zouden de twee overtredingen kunnen zijn die bedoeld worden. Het zou in zekere zin ook een woordspeling kunnen zijn. Want de naam Efraïm, zoals Hosea het noordelijke koninkrijk vaak noemt, betekent dubbele vruchtbaarheid. Misschien maakt hij een woordspeling: degenen die dubbel vruchtbaar hadden moeten zijn, zijn dubbel zondig geworden in plaats van dubbel vruchtbaar.

Vers 11 zegt:

Omdat Efraïm een getemde jonge koe is, gewillig om te dorsen, ben Ik voorbijgegaan aan de schoonheid van haar hals: Ik zal Efraïm inspannen, Juda zal ploegen, Jakob zal voor zichzelf eggen.

HOSEA 10:11

De kluiten breken met de ploeg, met andere woorden. Wat zegt Hij hier? Ik denk dat Hij ironisch of sarcastisch spreekt. Efraïm lijkt graag buitenlandse machten te dienen. Ze onderwerpen zich vrijwillig aan hen. Ze betalen hun vrijwillig schatting om van hen bescherming te krijgen. Aangezien ze blijkbaar graag dorsen, dat wil zeggen dat ze graag dienaren van buitenlanders zijn: 'Dan zal Ik hen maar dwingen die machten te dienen, aangezien ze dat zo graag doen.' Dat is wat Hij daar volgens mij zegt. Omdat ze blijkbaar graag buitenlandse machten dienen, zal Hij hen tot dwangarbeid voor die buitenlandse machten brengen, of in gevangenschap bij hen laten terechtkomen.

6

Gerechtigheid zaaien en het hart voorbereiden

Vers 12:

Zaai voor uzelf in gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid!
Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en gerechtigheid over u laat regenen. U hebt goddeloosheid geploegd, onrechtvaardigheid geoogst, leugenvrucht gegeten; want u hebt vertrouwd op uw weg, op uw grote aantal helden.

HOSEA 10:12-13

Omdat ze op hun eigen kracht vertrouwden, op hun eigen helden, op hun eigen legers, hebben ze God hiermee gekrenkt. Jeremia zei:

Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man die vertrouwt op een mens, en die een schepsel tot zijn arm stelt, terwijl zijn hart van de HEERE afwijkt.

JEREMIA 17:5

Ofwel: die vlees tot zijn bescherming en zijn kracht maakt. Met andere woorden: die voor zijn bescherming op mensen vertrouwt. Dat zei Jeremia in Jeremia 17:5. Er zijn veel plaatsen in de Schrift die spreken over de dwaasheid van vertrouwen op militaire kracht in plaats van op de Heere. Dat is wat hier gezegd wordt. Dat deden ze, en daarom zullen ze de vrucht van leugens oogsten.

Dit:

Zaai rechtvaardigheid en je zult goedheid oogsten.

Doet ons denken aan wat Paulus in Galaten zei:

Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.

GALATEN 6:7-8

Galaten 6, vers 7 en 8. Hij lijkt daar te spreken over hoe het zaaien van geestelijk zaad in ons karakter een geestelijk karakter zal voortbrengen. Als we vleeselijk zaad zaaien, of werelds zaad, dan zullen we een werelds karakter oogsten. Hier is het min of meer hetzelfde. Als je barmhartigheid van God wilt, moet je het soort gedrag zaaien waarmee je barmhartigheid van God zult oogsten. God kan geen barmhartigheid zenden voor zonde, en Hij kan geen oordeel zenden over gerechtigheid. Dus als je barmhartigheid wilt, zaai dan het juiste soort zaad. Wil je barmhartigheid van God oogsten, zaai dan gerechtigheid. Dat is wat Hij zegt.

Hij zegt: als je op dit moment ook maar wilt overwegen om dat te doen, moet je de braakliggende grond openbreken. Het is zo lang geleden dat je enige gerechtigheid hebt gezaaid of iets goeds hebt gedaan. Het is zo lang geleden dat je je er ook maar om hebt bekommerd of je in een goede verhouding tot God stond. Daardoor is de grond in zekere zin hard en braakliggend geworden, onbewerkt. Je zult de ploeg tevoorschijn moeten halen en de grond moeten openbreken. Je zult de grond weer in goede staat moeten brengen.

In het Nieuwe Testament stelt de grond natuurlijk meestal het hart voor dat het zaad op de een of andere manier ontvangt. Harde grond neemt het niet goed op. Maar als je de ploeg tevoorschijn haalt en de grond openbreekt, de harde grond openbreekt, dan kun je in gerechtigheid zaaien en een oogst voortbrengen. Vervolgens staat er:

God zal komen en rechtvaardigheid op jullie laten regenen.

Het is interessant: Hij zegt dat je in gerechtigheid moet zaaien, maar we hebben geen gerechtigheid om te zaaien. Dus wat doen we? We hoeven alleen maar de grond open te breken, en God zal er gerechtigheid op laten regenen. We hoeven alleen maar de

grond voor te bereiden, zodat God er de gerechtigheid aan kan toevoegen. En wanneer de grond gerechtigheid ontvangt, zal die barmhartigheid van God oogsten. Dit is natuurlijk alleen maar beeldspraak. Het zegt eigenlijk alleen dat je zult oogsten wat je zaait. En in wezen ook dat je, wat je ook doet, daar een rechtvaardige reactie op terug zult krijgen.

7

Goddeloosheid oogsten en verwoesting tegemoet

En dus zegt hij in vers 13:

U hebt goddeloosheid geploegd, onrechtvaardigheid geoogst, leugenvrucht gegeten; want u hebt vertrouwd op uw weg, op uw grote aantal helden.

HOSEA 10:13

Natuurlijk zul je dan ongerechtigheid oogsten. Eerder zei hij dat ze wind hebben gezaaid en een wervelwind zullen oogsten. Ik weet niet precies hoe dat moet worden opgevat. In hoofdstuk 8, vers 7:

Want wind zaaien zij, maar een wervelwind zullen zij oogsten. Staand koren zonder aren geeft geen meel. Wanneer ze al aren geven, zullen vreemden die verslinden.

HOSEA 8:7

Het zou kunnen betekenen dat de rampspoed heviger zal zijn dan ze hadden verwacht, maar ik weet niet precies hoe dat moet worden opgevat.

Vers 14:

Daarom zal er oorlogsgedruis tegen uw volk ontstaan, en al uw vestingen zullen verwoest worden, zoals Salman verwoesting aanrichtte bij Beth-Arbel op de dag van strijd: moeders werden met de zonen verpletterd. Dat heeft Bethel u dus aangedaan vanwege uw mateloze slechtheid. In de dageraad is de koning van Israël voorgoed omgebracht.

HOSEA 10:14-15

Uit nieuwsgierigheid vragen we ons natuurlijk af wie die Salman was, die Beth-Arbel plunderde. Helaas krijgen we geen bevredigend antwoord. Dit wordt nergens anders in de Bijbel of in andere literatuur vermeld. We weten niet wie Salman was, of wie of wat Beth-Arbel ook geweest mag zijn. We hebben geen verslag van deze gebeurtenis of van deze persoon. Het is echter heel duidelijk dat Hosea's tijdgenoten wisten wie het was. Hij haalt het namelijk aan als een bekende situatie en zegt dat het zo zal gaan wanneer God Israël oordeelt. Het was dus waarschijnlijk een of andere onbeduidende heerser van een of ander onbeduidend landje, van wie de geschiedenis geen enkel verslag heeft nagelaten. Maar mogelijk lag het de Israëlieten nog vers in het geheugen. We weten er niets van, behalve dat het hier wordt genoemd.

8

Gods liefde voor Israël als Zijn kind

Hoofdstuk 11:

Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen. Maar hoe meer zij hen riepen, hoe meer zij van onder hun ogen wegliepen. Aan de Baäls offerden zij en voor de afgodsbeelden brachten zij reukoffers — Ik echter leerde Efraïm lopen. Hij nam hen op Zijn armen, maar zij erkenden niet dat Ik hen genas. Ik trok hen met menselijke touwen, met koorden van liefde. Ik was voor hen als zij die het juk van op hun kaken omhoogtillen, en Ik reikte hem voer toe.

HOSEA 11:1-4

Dit is natuurlijk een dichterlijke beschrijving van de uittocht. Toen Israël nog een heel jong volk was, toen hij een klein kind was, vatte God liefde voor hem op. En wanneer Hij zegt:

‘Ik heb Mijn zoon uit Egypte geroepen’, dan herinnert dat ons eraan dat God tegen de farao had gezegd:

Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.

EXODUS 4:22-23

Hij had het volk Israël destijds Zijn zoon genoemd, een heel jonge zoon, een klein kind.

Maar Hij wijst erop dat ze geen dankbaarheid hadden, ook al was God barmhartig geweest voor dit hulpeloze kleine kind en had Hij hem uit Egypte bevrijd. Hij geeft aan dat ze niet beseften dat Hij Degene was Die hen had gered. Hij zegt:

Ze wisten niet dat Ik het was Die hen genas.

En dat lijkt inderdaad zo te zijn. Want weet je nog wat Aäron zei toen hij het gouden kalf maakte?

Hij nam ze van hen aan, hij bewerkte ze met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit het land Egypte geleid hebben.

EXODUS 32:4

Het volk leek geen duidelijk besef te hebben van wie de God was Die hen had uitgeleid. Dat wordt ook elders in dit boek gezegd: God zegende hen, en zij schreven dat toe aan andere goden en offerden de opbrengst van hun werk op het land aan de andere goden.

En ook eerder, toen er stond dat God hen had gevonden als — hoe noemde Hij dat ook alweer, daar in hoofdstuk 9, vers 10?

Ik vond Israël als druiven in de woestijn; als vroege vijgen aan de vijgenboom, zijn eerste opbrengst, zag Ik uw vaderen. Zí gingen echter naar Baäl-Peor, wijdden zich aan die schande. Zij werden even weerzinwekkend als hun minnaars.

HOSEA 9:10

Hij stelt hun latere gedrag tegenover hoe Hij hen aanvankelijk aantrof. Aanvankelijk trof Hij hen aan als een kind, onschuldig, of als een jong meisje dat met Hem wilde trouwen, met zuivere beloften enzovoort. Maar wat liepen ze snel over naar de Baäls.

9

Jezus volgt Israëls weg uit Egypte

We moeten natuurlijk iets zeggen over Hosea 11:1, omdat het in het Nieuwe Testament op een nogal merkwaardige manier wordt aangehaald. Mattheüs haalt het aan in Mattheüs 2:15. De context van het citaat bij Mattheüs is dat Jozef en Maria met het kleine Kind Jezus naar Egypte vluchtten, omdat Herodes alle baby's in Bethlehem zou komen uitmoorden. Dus vluchtten ze en bleven daar veilig tot de dood van Herodes, en ze keerden vanuit Egypte terug naar Palestina. Jezus bracht dus als klein Kind enige tijd in Egypte door. En daarna keerde Hij terug naar Israël. En Mattheüs zegt dat hiermee de profetie werd vervuld:

En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.

MATTHEÛS 2:15

Hij haalt dus deze profetie aan, maar deze profetie is niet noodzakelijkerwijs überhaupt een profetie. Zoals je kunt zien, is hoofdstuk 11, vers 1 gewoon een historische uitspraak. Er wordt gewoon iets gezegd wat eerder bij de uittocht was gebeurd. En toch behandelt Mattheüs het alsof het een profetische uitspraak over Jezus en Zijn vroege kinderjaren is. Hoe doet hij dat? Hoe rechtvaardigt hij dat? We zouden eenvoudig kunnen zeggen dat Mattheüs door inspiratie van de Heilige Geest schreef, en dat we daarom geen vraagtekens zullen zetten bij avant-gardistische interpretaties van oudtestamentische Schriften. Maar ik denk dat er een logica achter die vreemde aanpak zit, die je kunt zien als je er goed naar kijkt. Ik geloof dat Mattheüs begreep dat Jezus de belichaming was van alles wat Israël had moeten zijn. Hij was de voorbeeldige Israëliet. Hij was de volmaakte Dienaar van de Heere.

Herinner je je de Knecht van de Heere in Jesaja, hoe Israël de knecht van de Heere had moeten zijn, maar geen vrucht voortbracht? Daarom riep God Jezus om de Knecht van de Heere te zijn. Het is alsof Hij was wat Israël had moeten zijn. Hij was Gods trouwe Knecht. Hij was het voorbeeld van wat God altijd in Israël zocht. En in zekere zin loopt

de geschiedenis van Israël in het Oude Testament parallel aan de levensloop van Jezus. Ik denk zelfs dat Mattheüs zegt dat Israël in dat opzicht een type van Christus is, en dat Jezus het antitype is.

En zoals God Israël in zijn kindertijd uit Egypte had geroepen, zo moest ook Jezus uit Egypte worden geroepen om het patroon van het type duidelijk te volgen. Niet zozeer omdat Hosea het had voorspeld, maar omdat Hosea een uitspraak deed waarvan je kunt zien dat die op twee manieren wordt vervuld: in het type en in het antitype. Een uitspraak die van toepassing is op de uittocht, maar ook op de kindertijd van Jezus. En ik denk dat Mattheüs Jezus als het antitype van Israëls geschiedenis beschouwt en daarom meent dat hij deze uitspraak over Israël terecht op Jezus kan toepassen. Hij wijst immers op een parallel tussen de vroege geschiedenis van Israël en de vroege geschiedenis van Jezus.

En ik denk dat Mattheüs zo redeneert wanneer hij deze uitspraak gebruikt, hoewel het duidelijk lijkt dat Hosea niet bewust een messiaanse voorspelling doet. Sterker nog, Hosea doet helemaal niet bewust een voorspelling. Hij doet eenvoudig een historische uitspraak, namelijk dat God Israël uit Egypte heeft geroepen. Maar omdat de hele geschiedenis van Israël in zekere zin profetisch is, doordat die een type was van iets wat nog moest komen, kan die als een profetie over de Messias worden behandeld. En zo behandelde Mattheüs die.

10

God leert Israël lopen en zorgt voor hem

Hij gaat in vers 3 en 4 verder door erop te wijzen hoeveel zorg Hij aan hen had besteed, zoals je voor een klein kind zorgt. Hij leerde Efraïm lopen. Dat verwijst waarschijnlijk naar het geven van de wet, waarmee Hij hem de juiste wegen leerde bewandelen. Hij nam hen bij de armen, dat wil zeggen: Hij droeg hen. In vers 4 zegt Hij:

Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen. Maar hoe meer zij hen riepen, hoe meer zij van onder hun ogen wegliepen. Aan de Baäls offerden zij en voor de afgodsbeelden brachten zij reukoffers — Ik echter leerde Efraïm lopen. Hij nam hen op Zijn armen, maar zij erkenden niet dat Ik hen genas. Ik trok hen met menselijke touwen, met koorden van liefde. Ik was voor hen als zij die het juk van op hun kaken omhoogtillen, en Ik reikte hem voer toe.

HOSEA 11:1-4

Dat wil zeggen, Hij bond hen niet werkelijk vast om hen als slaven mee te trekken, maar Hij trok hen als het ware met Zijn goedheid. Hij probeerde hun liefde te winnen. En Hij zegt:

Ik heb het juk van hun nek gehaald.

Ik bevrijdde hen uit gevangenschap. Hij zegt aan het einde van vers 4:

‘Ik boog Me voorover en gaf hun te eten.’ Zo luidt, in Nederlandse weergave, de Engelse formulering die de spreker hier toelicht; de HSV heeft ‘Ik reikte hem voer toe’. Dat verwijst waarschijnlijk naar het zenden van manna in de woestijn en de kwartels. Maar Hij bukte Zich, Hij vernederde Zichzelf om zorgvuldig in hun behoeften te voorzien, zoals een ouder die het kind wil helpen. Maar midden in vers 3 staat:

Ze wisten niet dat Ik het was Die hen genas.

11

Terug naar Egypte of naar Assyrië

En in vers 5 zeggen de King James en de New King James:

Hij zal niet terugkeren naar het land Egypte, maar Assyrië, dat zal zijn koning zijn, want zij weigeren zich te bekeren.

HOSEA 11:5

Als dit nu de juiste lezing is:

Hij zal niet teruggaan naar Egypte, dan lijkt dat in tegenspraak met verschillende andere uitspraken in Hosea waarin wel stond dat ze naar Egypte zullen gaan. Eerder, in hoofdstuk 8, vers 13, aan het einde van vers 13, staat:

Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

HOSEA 8:13

Ook in hoofdstuk 9, vers 3, staat:

Zij zullen niet blijven in het land van de HEERE: Efraïm keert terug naar Egypte, in Assyrië zullen zij eten wat onrein is.

HOSEA 9:3

Er is dus twee keer heel duidelijk gezegd dat ze naar Egypte zullen terugkeren, en sommigen van hen hebben dat ook gedaan.

Als dit nu de juiste lezing is:

Hij zal niet teruggaan naar Egypte, dan lijkt dat in tegenspraak met wat eerder is gezegd. Als dat de juiste lezing is, zouden we kunnen zeggen dat hij ons hier vertelt dat ze niet letterlijk naar Egypte zullen teruggaan. Maar die eerdere keren dat er stond dat ze naar Egypte zouden teruggaan, waren dan eigenlijk symbolisch bedoeld voor het opnieuw in gevangenschap gaan. In werkelijkheid zal het echter Assyrië zijn en niet Egypte. Zoals het in de King James staat, zouden we het zo kunnen begrijpen.

Sommige moderne vertalers denken dat het in de vorm van een retorische vraag moet worden weergegeven, niet als een mededeling. De door de spreker aangehaalde vertaling luidt, in Nederlandse weergave:

Zullen zij niet terugkeren naar Egypte? Zal Assyrië niet over hen heersen?

HOSEA 11:5 – BESPROKEN ALTERNATIEVE VERTALING

Zo wordt het in de NIV weergegeven, en ik heb andere vertalingen geraadpleegd die het daarmee eens lijken te zijn. De gedachte is dan dat er niet staat dat ze niet naar Egypte zullen gaan, maar dat er retorisch wordt gevraagd:

Gaan ze dan niet terug naar Egypte?

Met andere woorden, ze verdienen het.

Zal Ik ze daar niet naartoe sturen? Ja, dat zal Ik.

En dat zou overeenstemmen met de andere uitspraak dat ze naar Egypte zullen gaan. Hij zou het dus als een retorische vraag stellen, waarmee Hij in feite bevestigt dat ze naar Egypte zullen gaan.

Je kunt het op beide manieren opvatten, want het is alleen een kwestie van de woordvolgorde en of je er al dan niet een vraagteken achter zet. En in de Hebreeuwse tekst heb je geen onaantastbare woordvolgorde. Je kunt de woorden in verschillende volgordes zetten. Je kunt ze op meer dan één manier ordenen en toch trouw blijven

aan de tekst. Je hebt ook geen vraagtekens of leestekens in de Hebreeuwse tekst, dus het hangt echt van de vertaler af. Hoe dan ook, we weten uit andere passages, met name hoofdstuk 9, vers 3, dat Hij heeft gezegd:

Zij zullen niet blijven in het land van de HEERE: Efraïm keert terug naar Egypte, in Assyrië zullen zij eten wat onrein is.

HOSEA 9:3

Dus misschien moeten we hoofdstuk 11, vers 5 ook zo begrijpen.

Vers 6 zegt:

Het zwaard zal in zijn steden rondgaan, het zal zijn grendels vernietigen en verslinden vanwege hun opvattingen. Mijn volk volhardt in afkeer van Mij. Zij roepen wel tot de Allerhoogste, maar gezamenlijk roemt men Hem niet.

HOSEA 11:6-7

Ook hier hebben sommige vertalingen dit veranderd in:

Hij zal ze absoluut niet verheffen.

In het Hebreeuws staat er volgens de spreker alleen:

Niemand verheft.

Het woord 'him' in de King James en de New King James staat cursief. Het is dus niet duidelijk of er staat dat God hen niet zal verheffen, of dat zij Hem niet verheffen. Wat de betekenis betreft, vind ik de lezing van de King James goed. Ze zijn afvallig, zegt Hij. Hoewel ze God aanroepen, verheffen ze Hem niet werkelijk. Misschien hebben we daar een beschrijving van iemand die afvallig is, in elk geval in zijn hart. Natuurlijk worden sommige mensen veel radicaler afvallig en roepen ze God helemaal niet aan. Maar hier is iemand afvallig, terwijl Zijn Naam toch klinkt in zijn lofprijzingen of in zijn gebeden. Ze roepen Hem nog steeds aan, maar ze verheffen Hem niet door de manier waarop ze leven. Daarom zijn ze afvallig, geneigd om afvallig te worden.

12

Gods mededogen en het terugkerende overblijfsel

Hoe zou Ik u prijsgeven, Efraïm, u uitleveren, Israël? Hoe zou Ik u prijsgeven als Adama, met u doen als met Zeboïm? Mijn hart keert zich in Mij om, al Mijn medelijden is opgewekt.

HOSEA 11:8

Dit is een van de meest emotionele passages in het boek Hosea.

Adama en Zeboïm waren twee van de steden in de vlakte die samen met Sodom en Gomorra werden verwoest. Er werden vier steden verwoest: Sodom, Gomorra, Adama en Zeboïm. In Deuteronomium 29:23 wordt vermeld dat die behoorden tot de steden die daar werden verwoest. Met andere woorden, Hij had kunnen zeggen: 'Hoe kan Ik je als Sodom maken en je als Gomorra stellen?' Om de een of andere reden koos Hij ervoor om in plaats daarvan de andere twee steden te noemen.

zegt God.

Ik zal Mijn brandende toorn niet ten uitvoer brengen, Ik zal niet terugkeren om Efraïm te gronde te richten. Want Ik ben God, en geen mens, de Heilige in uw midden, en in de stad zal Ik niet komen. Zij zullen achter de HEERE aan gaan, Hij zal brullen als een leeuw. Ja, Híj zal brullen, en de kinderen zullen bevende komen van de kant van de zee. Zij zullen bevende komen als een vogel uit Egypte, als een duif uit het land Assyrië. Dan doe Ik hen wonen in hun huizen, spreekt de HEERE.

HOSEA 11:9-11

Nadat Hij over dit oordeel heeft gesproken, en over het terugsturen van hen naar Egypte enzovoort, zegt Hij dat Hij hen niet volledig kan vernietigen. Daarvoor heeft Hij te veel mededogen. Hij is geen mens. Mensen kunnen soms volkomen onbarmhartig zijn, maar God kan Zich niet losmaken van Zijn eigen natuur.

Ik ben God, Ik ben geen mens, zegt Hij. 'Ik heb van nature te veel barmhartigheid en mededogen om hen zomaar helemaal te verstoten.' Hij spreekt dus duidelijk over een overblijfsel van hen dat terugkomt en in Zijn wegen wandelt. Hij zal brullen om hen uit de gevangenschap te laten komen en weer met Hem te laten wandelen. Ik geloof dat we hier opnieuw een verwijzing hebben naar het tijdperk van de gemeente, zoals er nog verschillende andere in het boek staan.

13

Juda's trouw en Gods aanklacht

Vers 12:

Efraïm heeft Me omringd met leugens en het volk van Israël met bedrog, maar Juda leeft nog steeds met God, met de Heilige Die trouw is.

Hier hebben we opnieuw een tekstprobleem. De King James en de New King James geven het allebei zo weer:

Juda leeft nog steeds met God.

Hij stelt dus het noordelijke koninkrijk Efraïm tegenover het zuidelijke koninkrijk Juda. Efraïm is helemaal in goddeloosheid vervallen, maar Juda wandelt nog met God. Het probleem is dat er eerder al enige aanwijzing is geweest, en dat er meteen hierna ook een is, dat God ook tegen Juda een aanklacht heeft. Daarom hebben sommige vertalers het anders opgevat.

In de kantlijn van de New American Standard staat bijvoorbeeld, naar ik meen:

Juda is God nog steeds niet trouw, in plaats van te zeggen dat hij nog met God wandelt. Ze geven het zo weer:

Hij is God nog steeds niet trouw.

De NIV zegt, in Nederlandse weergave:

En Juda is weerspannig tegen God.

HOSEA 12:1 – BESPROKEN NIV-LEZING

De spreker gebruikt hier de Engelse versnummering, Hosea 11:12; in de HSV is dit Hosea 12:1.

Ze zeggen dus het tegenovergestelde. De vraag is of God Juda in deze uitspraak prijst of veroordeelt. Dat is niet duidelijk, want blijkbaar zijn de Hebreeuwse teksten zo onduidelijk dat sommige vertalers het op de ene manier zeggen en andere op een andere manier.

Het lijkt beter in de context te passen om te zeggen dat God ook ontevreden is over Juda, want verderop, in vers 2 van het volgende hoofdstuk, staat:

De Heer klaagt ook Juda aan.

Tot nu toe had Hij een aanklacht tegen Efraïm of tegen Israël ingebracht. Denk maar aan hoofdstuk 4, vers 1. Nu brengt Hij een aanklacht tegen Juda in. Het is dus moeilijk te zeggen of hoofdstuk 11, vers 12 erover gaat dat Juda op dat moment nog met God wandelde.

In de dagen van Hosea had Juda inderdaad enkele goede koningen. Hij profeteerde in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia. Drie van hen waren goede koningen. Het lijkt dus mogelijk dat Juda hier wordt geprezen. Maar als we dan bij hoofdstuk 12, vers 2 komen, kijkt het misschien verder vooruit, naar een tijd waarin ook Juda geoordeeld zal moeten worden. Maar dat valt niet op te lossen. Verschillende geleerden denken daar verschillend over.

Hoofdstuk 12, vers 1 in de Engelse nummering; in de HSV is dit vers 2:

Efraïm is een herder van wind en jaagt heel de dag de oostenwind na, leugen en verwoesting vermeerderd hij. Met Assyrië sluiten zij een verbond, olie wordt naar Egypte gebracht.

HOSEA 12:2

Blijkbaar staat de wind voor leugens. Er zit niets in. Je voeden met wind is iets eten wat leeg is. Er zit geen voeding in. Net als leven naar iets anders dan de waarheid: het is leeg. Het zal niet in je geestelijke behoeften voorzien.

Wade, je vroeg naar verwijzingen naar het feit dat ze dat deden. We hadden een paar verwijzingen in 2 Koningen, maar hier staat rechtstreeks dat ze verbonden sloten met de Assyriërs en Egypte afkochten met olie en dergelijke dingen. Dat is eerder genoemd als een van de dingen die God hun verweet.

14

Jakob zocht Gods zegen, zijn nakomelingen niet

Maar ook dit richt zich nu tegen Juda.

Daarmee wordt de persoon Jakob bedoeld, want het staat in Jakob. De naam Jakob kan slaan op de persoon of op het volk Israël, en in dit geval gebruikt hij die figuurlijk op beide manieren.

De HEERE heeft een rechtszaak met Juda. Hij zal Jakob vergelden naar zijn wegen, Hij zal zijn daden op hem doen terugkeren. In de moederschoot pakte hij zijn broer bij de hielen; in zijn kracht streed hij met God.

HOSEA 12:3-4

Wat hij doet, is laten zien dat de tegenwoordige nakomelingen van Jakob helemaal niet op hun voorvader lijken. Ze roepen niet tot God om barmhartigheid. Jakob was een man die het eerstgeboorterecht zocht. Zelfs als baby greep hij de hiel van zijn broer, de hiel van Ezau. Daarom noemden ze hem hielgrijper of verdringer, Jakob. Dat suggereerde dat hij Ezau het eerstgeboorterecht zou afnemen. Later zien we dat Jakob als volwassene bewust het eerstgeboorterecht van Ezau afnam. Hij kocht het van hem. Dit laat zien dat Jakob, anders dan de tegenwoordige Joden, belang hechtte aan het eerstgeboorterecht. De tegenwoordige Joden deden dat niet. Ze hadden hun eerstgeboorterecht verworpen om andere goden achterna te gaan. Hij zegt dat dit in contrast staat met de aard van hun voorvader Jakob, die ze ongetwijfeld hoogachtten en vereerden.

Dan haalt hij een ander voorval uit Jakobs leven aan, toen hij met God worstelde. Er staat:

Hij worstelde met God, en hij worstelde met de engel en won, en hij huilde en smeekte Hem om genade.

Weet je nog dat de Engel, toen Hij zag dat Hij niet kon ontkomen, zei:

Laat Me gaan, het begint licht te worden.

Jakob zei:

En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is aangebroken. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent.

GENESIS 32:26

Jakob was vasthoudend. Zoals hij zich aan de hiel van zijn broer vastklampte om de zegen en het eerstgeboorterecht te krijgen, zo klampte hij zich aan God vast en wilde hij Hem niet laten gaan totdat hij genade van God had gekregen. De gedachte is: hier was een man die er geen genoegen mee nam zonder de zegen van God te leven. Hier was een man, Jakob, die niet zou rusten voordat hij alle geestelijke zegen had gekregen die hem op grond van zijn eerstgeboorterecht toekwam. Wat een verschil met het volk Israël, dat zijn eerstgeboorterecht verwierp alsof het niets was, en ook God verwierp.

Aan het einde van vers 4 in de Engelse nummering, vers 5 in de HSV, staat ook, in Nederlandse weergave van de besproken Engelse vertaling:

‘Hij’ — dat wil zeggen: God of Jakob, een van beiden — ‘vond hem in Bethel, en daar sprak hij met ons.’

Je weet nog dat Jakob God voor het eerst ontmoette in Bethel. Daar was Jakob op de vlucht voor Ezau. Hij sliep op een steen en had de droom van de ladder die naar de hemel reikte, en God sprak daar tot hem. Daar wordt naar verwezen.

Maar het wordt hier op een ironische manier genoemd, want toen Jakob in Bethel kwam, ontmoette hij God, sprak hij met de ware God en deed hij geloften aan God. Maar wat was Bethel nu voor Jakobs nakomelingen anders dan een plaats waar een gouden kalf werd aanbeden? Hij wijst erop dat er onder de nakomelingen van Jakob zoveel achteruitgang is geweest. Ze lijken niet op hun voorouders. Dat is het punt dat hij maakt.

Hij zegt:

Hij streed met de Engel en overwon; wenend vroeg hij Hem om genade. In Bethel vond Hij hem, en daar sprak Hij met ons, namelijk de HEERE, de God van de legermachten, HEERE is Zijn gedenknaam.

HOSEA 12:5-6

Terugkeren tot God betekende in wezen rechtvaardig en barmhartig worden, barmhartigheid en recht betrachten in hun omgang met anderen, en eenvoudig op God wachten tot Hij voor hen zou optreden.

15

Bedrog en zelfrechtvaardiging in Efraïm

Vers 7 in de Engelse nummering, vers 8 in de HSV:

Kanaän heeft een bedrieglijke weegschaal in zijn hand, hij houdt ervan af te persen.

HOSEA 12:8

Ongetwijfeld zegt hij dat Israël als een Kanaäniet is. Ze zijn geen haar beter dan de Kanaänieten. Ze hebben vervalste weegschalen op hun markt. Amos noemde dat ook. Ze onderdrukken de armen graag. Ook daar had Amos over geklaagd.

Nog zegt Efraïm: Al ben ik rijk geworden, al heb ik voor mijzelf vermogen verworven, in al mijn inspanningen vinden zij bij mij geen ongerechtigheid, die zonde is.

HOSEA 12:9

Met andere woorden, ze beweren dat ze zondeloos zijn. Ze beweren dat ze rechtvaardig zijn, maar in werkelijkheid leven ze in onderdrukking en bedriegen ze anderen bij het zakendoen.

Maar Ik ben de HEERE, uw God, sinds het land Egypte.
Ik zal u weer in tenten doen wonen zoals in de dagen van de samenkomst.

HOSEA 12:10

Dat zou in de dagen van het Loofhuttenfeest zijn.

Ik heb ook door de profeten gesproken, de visioenen talrijk gemaakt en door de profeten beelden gegeven. Gileads afgoden zijn nutteloos. In Gilgal offeren zij stieren, maar hun altaren zullen als steenhopen in de voren van het veld zijn.

HOSEA 12:11-12 – WEERGAVE VAN DE BESPROKEN ENGELSE VERTALING

Deze afgoden en altaren maakten allemaal deel uit van hun afwijken van God. Dus ook al brengen ze offers, God gaat hen oordelen.

16

Jakobs dienstbaarheid en Israëls profeten

Jakob vluchtte naar het gebied van Syrië.

Nu heeft hij het weer over de persoon Jakob. Hij vluchtte naar Paddan-Aram, dat in Syrië lag, waar Laban woonde. Daar werkte hij voor Laban en kreeg hij zijn twee vrouwen.

Jakob vluchtte naar het gebied van Syrië, Israël diende om een vrouw en om een vrouw hoedde hij vee.

HOSEA 12:13

Het is niet helemaal duidelijk wat hier de bedoeling is van de vermelding dat Jakob voor een vrouw diende. Misschien wil het zeggen dat Jakob uit het beloofde land moest vluchten en een tijdlang een vreemdeling moest dienen voordat hij de beloften ontving, enzovoort. En dat Israël op dezelfde manier uit het land verdreven zou moeten worden en vreemdelingen zou moeten dienen. Dat zou heel goed de bedoeling kunnen zijn: dat Jakobs ervaring zich bij zijn nakomelingen gaat herhalen. Zoals hij naar een vreemd land moest vluchten en uiteindelijk jarenlang moest dienen, zo zouden deze mensen naar een ander land moeten vluchten.

Maar het volk Israël, Jakobs nakomelingen, werd door een profeet uit Egypte geleid. Dat was Mozes. De reden dat dit wordt genoemd, is dat de mensen in die tijd niet van profeten hielden. Dat wil zeggen, de nakomelingen van Jakob beschouwden de profeten als krankzinnig. Je herinnert je dat er in hoofdstuk 9, vers 7 staat:

De dagen van de vergelding zijn gekomen. De dagen van de afrekening zijn gekomen. Israël zal het weten. De profeet is dwaas, de man met de geest is krankzinnig. Vanwege de grootheid van uw ongerechtigheid is ook de vijandschap groot.

HOSEA 9:7

Zo dachten de mensen over profeten. Toch zegt Hij in hoofdstuk 12, vers 11 volgens de HSV-nummering:

Ik heb via de profeten tegen jullie gesproken. Ik heb jullie veel visioenen laten zien. Ik heb jullie via de profeten symbolen gegeven.

Vers 14 volgens de HSV-nummering zegt zelfs:

Door een profeet heeft de HEERE hen uit Egypte geleid.

Ze hebben veel aan de profeten te danken. Ze zouden naar deze profeet moeten luisteren en zich moeten bekeren. Door gehoor te geven aan een profeet zijn de Israëlieten destijds uit Egypte ontkomen. Als ze naar deze profeet Hosea zouden luisteren, zouden ze er misschien opnieuw aan kunnen ontkomen. Anders zullen ze teruggaan naar Egypte.

Efraïm heeft Hem bitter getergd. Daarom zal zijn Heere zijn bloedschuld op hem laten rusten en hem zijn smaad vergelden.

HOSEA 12:15 – WEERGAVE VAN DE BESPROKEN ENGELSE VERTALING

17

Efraïm verliest zijn aanzien door afgoderij

Hoofdstuk 13:

Telkens wanneer Efraïm sprak, was er schrik, hij verhief zich in Israël; hij maakte zich echter schuldig aan de Baäl, en hij stierf.

HOSEA 13:1

Ik weet niet hoe de interpunctie in de King James Version hier is.

De spreker bespreekt hier de Engelse woorden ‘When Ephraim spake trembling’. Zonder komma na het werkwoord lijkt het alsof Efraïm zelf bevend spreekt. De New King James zet volgens hem terecht een komma na ‘spoke’, zodat het beven als gevolg van Efraïms spreken wordt gelezen. We lezen:

Als Efraïm sprak, beefden de mensen.

Met andere woorden, het veroorzaakte beven onder de mensen.

Er was een tijd dat Gods zegen op Israël rustte, en Israël aanzien genoot en gerespecteerd werd. En wanneer het sprak, beefden de mensen. Maar hij zegt dat dit veranderd is. Er was een tijd dat de volken bang waren vanwege Israëls gerechtigheid. Herinner je je hoe de Kanaänieten bang waren toen ze hoorden wat er in Egypte was gebeurd, toen God de Israëlieten uit Egypte leidde? Wat zei Rachab over haar landgenoten in Jericho? Ze zei dat hun hart gesmolten was en dat ze beefden vanwege wat ze hadden gehoord. Er was een tijd dat Gods zegen op Israël de volken deed beven, en dat is wat hij zegt.

Die eervolle positie is dus afhankelijk van gehoorzaamheid. Toen ze Gods geboden overtraden en achter Baäl aangingen, beefde er niemand meer voor hen. Ze werden zelfs een voorwerp van spot.

En nu zijn zij doorgestaan met zondigen: zij hebben zich een gegoten beeld gemaakt van hun zilver, en afgodsbeelden naar hun inzicht, allemaal werk van vaklieden. Zij zeggen van hen: Mensen die offeren, kussen kalveren. Daarom zullen zij worden als een morgenwolk, ja, als een vroeg opkomende dauw die verdwijnt, als kaf dat van een dorsvloer wegstuift, en als rook uit een venster.

HOSEA 13:2-3

Hier worden vier beelden gegeven om vergankelijkheid te illustreren. Een ochtendwolk die verdwijnt, dauw die snel verdampt, kaf dat gemakkelijk door de wind wordt meegevoerd omdat het zo licht is, zo licht als een veertje, en ook rook uit een schoorsteen, die gemakkelijk door de wind wordt meegevoerd. De gedachte is dat deze mensen weggevoerd zullen worden en dat ze niet lang zullen standhouden.

De eerste twee van deze beelden kwamen al eerder voor, in hoofdstuk 6, vers 4. Maar daar gingen ze niet over het volk, maar over hun trouw aan God en hun standvastigheid. Ze beloofden Hem trouw, maar Hij zegt:

Wat zal Ik u doen, Efraïm? Wat zal Ik u doen, Juda? Uw goedertierenheid is als een morgenwolk, als dauw die vroeg optrekt en weggaat.

HOSEA 6:4

Omdat hun trouw dus zo vluchtig is, zullen zij nu zelf vergankelijk zijn.

18

Verzadigd raken en God vergeten

Vers 4:

Maar Ik ben de HEERE, uw God, sinds het land Egypte.

HOSEA 13:4 – EERSTE GEDEELTE

Dat zei Hij eerder ook al.

Maar Ik ben de HEERE, uw God, sinds het land Egypte. Een God behalve Mij mag u daarom niet erkennen, en buiten Mij is er geen Heiland. Ík heb u gekend in de woestijn, in een land van droogte. Net als hun weiden raakten zij verzadigd. Toen zij verzadigd waren, verhief hun hart zich. Daarom hebben zij Mij vergeten.

HOSEA 13:4-6

Op veel plaatsen in de Bijbel wordt aangegeven dat, zodra God mensen te eten geeft, het gevaar bestaat dat ze Hem vergeten. Er zijn verschillende andere Schriftplaatsen die zulke dingen zeggen.

Hoe zou Ik u dit vergeven? Uw kinderen hebben Mij verlaten en zweren bij wat geen goden zijn. Als Ik hun overvloed geef, plegen zij overspel, en in het hoerenhuis drommen zij samen.

JEREMIA 5:7

Wanneer mensen honger hebben, leren ze op God te vertrouwen. Hij zei in het achtste hoofdstuk van Deuteronomium dat Hij hen in de woestijn honger had laten lijden, zodat ze zouden leren:

Hij verootmoedigde u, Hij liet u hongerlijden en Hij liet u het manna eten, dat u niet kende en ook uw vaders niet gekend hadden, om u te laten weten dat de mens niet alleen van brood leeft, maar dat de mens leeft van alles wat uit de mond van de HEERE komt.

DEUTERONOMIUM 8:3

Met andere woorden, doordat Hij hen honger liet lijden, moesten ze op God vertrouwen. Ze moesten aan Zijn lippen hangen. Ze moesten dicht bij God blijven. Ze moesten zich dagelijks voeden met Zijn Woord. Dat wil zeggen, horen wat Hij te zeggen had en dat gehoorzamen, want daarvan hing hun overleven af. Maar zodra ze welvarend werden en niet meer van dag tot dag afhankelijk zijn van God, hebben ze de luxe om bij God weg te gaan. En dat deden ze iedere keer. Dat is wat Hij hier in vers 6 zegt dat ze deden.

Vers 7:

Daarom werd Ik voor hen als een felle leeuw, als een luipaard loerde Ik op de weg. Ik trof hen aan als een berin die van jongen beroofd is, scheurde hun borstkast open, verslond hen daar als een leeuwin. De dieren van het veld zullen hen verscheuren.

HOSEA 13:7-8

Dat openscheuren van de ribbenkast, zoals een leeuw dat bij zijn slachtoffer doet, betekent natuurlijk dat de ribben worden opengebroken die de inwendige delen beschermen. Door de ribben open te breken, wordt het mogelijk de ingewanden uit het slachtoffer te vreten. Misschien is dit een beeld van het doorbreken van de muren van Samaria. De ribbenkast beschermt de organen die erin zitten, maar een beer is sterk genoeg om door de ribben heen te breken en bij die kwetsbare delen te komen. Zo

denken de kinderen van Israël misschien ook dat ze veilig zijn binnen de geribde muren van hun steden. Maar God zal een vijand laten komen die sterk genoeg is om erdoorheen te breken en de kwetsbare, weerloze mensen daarbinnen te bereiken. Het is een gruwelijk beeld, maar het kan die betekenis hebben.

19

Israëls koningen en God als Koning

Vers 9:

Het is uw verderf, Israël, dat u zich keert tegen Mij, tegen uw hulp! Waar blijft uw koning nu? Hij zou u toch verlossen in al uw steden? En uw richters, tegen wie u gezegd had: Geef mij een koning en vorsten?

HOSEA 13:9-10

Hij klaagt nu over hun verlangen naar een koning. Destijds, in 1 Samuel hoofdstuk 8, hadden ze gezegd:

Toen zij zeiden: Geef ons een koning om ons leiding te geven, was dit woord kwalijk in de ogen van Samuel. En Samuel bad tot de HEERE.

1 SAMUEL 8:6

Nu spreekt Hij hen daarop aan en werpt Hij hun dat voor de voeten. Waar zijn die koningen nu die jullie wilden hebben? Ze kunnen jullie niet redden. Jullie wilden koningen omdat jullie niet op Mij als jullie Koning wilden vertrouwen. En kijk nu eens, jullie zouden toch beter af zijn geweest als jullie Mij als jullie Koning hadden gehad.

Nu zegt Hij volgens de Engelse vertaling die de spreker gebruikt:

‘Ik zal jullie Koning zijn.’

De HSV heeft op deze plaats ‘Waar blijft uw koning nu?’ De volgende uitleg over een herstelbelofte berust op de besproken Engelse lezing.

Dat wil zeggen, Hij belooft dat Hij hen, als ze aan de juiste voorwaarden voldoen, weer als onderdanen zal verwelkomen. En Hij zal graag weer hun Koning zijn. Maar dit is op geen enkel moment in het Oude Testament vervuld. Ik denk dat Johannes de Doper, toen hij kwam en zei:

en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

MATTHEÛS 3:2

in wezen zei dat de tijd voor de vervulling van die profetie was aangebroken. Deze profetie, en vele andere die erop lijken, waarin God Zich als Koning over Zijn volk zou vestigen. Dus ik denk dat Hij hier verwijst naar de tijd waarin Jezus zou komen en het Koninkrijk zou vestigen. God zou dan weer Koning over Zijn volk zijn, en ze zouden in Israël geen politieke heerser meer over zich hebben.

Hij zegt in vers 11:

In Mijn toorn gaf Ik u een koning, Ik nam hem weg in Mijn verbolgenheid.

HOSEA 13:11

Hij is misnoegd geweest over hun koningen, en Saul werd hun als een tegemoetkoming gegeven. Maar God was boos dat ze erom hadden gevraagd. Toen Saul onwaardig bleek te zijn, nam God hem in Zijn toorn weg en liet Hij hem doden.

20

Israël als een kind dat niet geboren wil worden

De ongerechtigheid van Efraïm is gebundeld, zijn zonde is opgeborgen. Barendsweeën zullen hem overkomen; hij is een kind zonder verstand: als het zijn tijd is, vertoont hij zich niet, wanneer de schoot zich voor kinderen ontsluit.

HOSEA 13:12-13

Ik begreep niet wat daarmee werd bedoeld, totdat ik een paar andere vertalingen raadpleegde. Die brachten het vrij duidelijk naar voren. Wat hier gebeurt, is dat de barendsnood van Israël eerst wordt vergeleken met een moeder die een kind ter wereld brengt, een moeder die weeën heeft. Maar dan verschuift het beeld en wordt hij vergeleken met het kind in het geboortekanaal. Dat wordt beschreven als onverstandig, of zo dwaas dat het niet slim genoeg is om naar buiten te komen. Een kind dat vast komt te zitten in het geboortekanaal, een kind dat zich ertegen verzet om geboren te worden. Dat verzet tegen het geboren worden leidt alleen maar tot zijn eigen ondergang. Als een vrouw het kind niet kan baren, het kind niet naar buiten kan brengen, het niet geboren kan laten worden, dan zal zij sterven, en het kind ook.

Hij beschrijft een kind alsof het weigert geboren te worden. Het blijft op de plaats waar de kinderen geboren worden, namelijk het geboortekanaal. Het is een onverstandige zoon, of een dwaze, omdat het om de een of andere reden bang is om geboren te worden en daarom binnen blijft. De gedachte is dat Israël nooit echt bereid is geweest om geboren te worden en zo ten volle te worden wat God voor hen bedoeld had. En doordat ze zich daartegen hebben verzet, hebben ze hun eigen ondergang veroorzaakt.

21

Herstel van Israël als opstanding uit de dood

Dan zegt vers 14:

Ik zal hen verlossen uit de macht van het graf. Ik zal hen vrijkopen uit de dood. Dood, waar zijn uw pestziekten? Graf, waar is uw verderf? Berouw verbergt zich voor Mijn ogen!

HOSEA 13:14

Deze uitspraak is aanvankelijk ongetwijfeld figuurlijk bedoeld. Ik denk dat Hosea en zijn volk het zo begrepen. Er wordt beeldspraak gebruikt van een opstanding uit het graf, maar het gaat eigenlijk over het weer tot leven wekken van het volk: leven uit de doden. In wezen wordt uit een dood volk weer een levend volk voortgebracht. Hij zal hen vrijwel doden. Als volk dalen ze als het ware af naar Sheol, naar het graf.

Bedenk dat Ezechiël dat beeld gebruikte in Ezechiël 37, het beeld van de dorre beenderen. De Heere zei:

Hij zei tegen mij: Mensenkind, zullen deze beenderen tot leven komen? En ik zei: Heere HEERE, Ú weet het!

EZECHIËL 37:3

En hij zei:

Ik weet het niet.

EZECHIËL 37:3

Toen zei Hij:

Spreek tot hen.

EZECHIËL 37:4

Hij profeteerde tot hen, en de beenderen stonden op en voegden zich samen tot lichamen. Toen riep hij de Geest om te komen en hen te vervullen. Toen zei God:

Dit is wat ermee bedoeld wordt.

Israël in ballingschap was als een dood lichaam, en ze zeiden:

Onze beenderen zijn verdord.

EZECHIËL 37:11

Maar God zal hen weer tot leven brengen. Hij spreekt over het herstel uit de ballingschap, maar Hij gebruikt het beeld van een opstanding van dode lichamen. Dat lijkt hier ook het geval te zijn.

We zagen dat beeld ook in Hosea, hoofdstuk 6, vers 1 en 2. Hosea zei:

Kom, laten wij terugkeren naar de HEERE, want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven.

HOSEA 6:1-2

Hij gebruikt de taal van het opstaan uit de doden om het herstel van het volk te beschrijven. Dat is dus vrijwel zeker waar hij aan denkt in Hosea 13:14, waar hij zegt:

Ik zal hen verlossen uit de macht van het graf. Ik zal hen vrijkopen uit de dood. Dood, waar zijn uw pestziekten? Graf, waar is uw verderf? Berouw verbergt zich voor Mijn ogen!

HOSEA 13:14

Dat wil zeggen, als volk. Hij zal leven uit de dood voortbrengen.

22

Paulus past Hosea toe op onze opstanding

Maar de apostel Paulus neemt deze Schrift en citeert die in 1 Korinthe 15, vers 54 en 55. Hij citeert uit de Septuaginta, die iets anders luidt, maar hij citeert dit vers en past het toe op onze opstanding op de laatste dag. In 1 Korinthe 15 leidt hij het citaat in met de woorden:

Zie, ik vertel u een geheimenis. Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen veranderd worden, in een ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Want de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt. Dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen en dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen.

1 KORINTHE 15:51-53

Dan zegt hij:

En wanneer dit sterfelijke onsterfelijkheid aandoet en dit vergankelijke onvergankelijkheid aandoet,

1 KORINTHE 15:54

waarmee hij doelt op het moment waarop onze lichamen worden opgewekt. Hij zegt:

Dan zal de uitspraak vervuld worden: Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?

1 KORINTHE 15:54-55

Hij citeert hier dus Hosea 13:14 uit de Septuaginta. De Hebreeuwse versie, zoals we die hier hebben, zegt:

Dood, ik zal je met plagen treffen. Graf, ik zal je vernietigen.

Maar de Septuaginta luidt volgens de spreker, in Nederlandse weergave van zijn Engelse aanhaling:

Dood, waar is uw straf? Graf, waar is uw prikkel?

HOSEA 13:14 – BESPROKEN SEPTUAGINTA-LEZING

De spreker vergelijkt deze vraagvorm met de toezeggingen ‘Ik zal je met plagen treffen’ en ‘Ik zal je vernietigen’ in zijn Engelse Bijbelvertaling. De hierboven aangehaalde HSV gebruikt eveneens een vraagvorm, maar met andere woorden.

Dat is wat Paulus citeert. Hij zegt dat deze Schrift vervuld zal worden wanneer wij uit de doden zijn opgewekt.

Hier hebben we een heel duidelijk geval waarin de apostel een Schrift neemt die vrijwel zeker zou zijn opgevat als een figuurlijke beschrijving van het herstel van het volk. Hij geeft er bewust een totaal andere toepassing aan, terwijl hij weet dat zijn lezers ook zouden hebben geweten dat hij dat deed. Hij probeerde niemand te misleiden. In wezen zei hij dat de wedergeboorte van het volk een beeld was van de opstanding van de doden.

23

Leven uit de doden voor het gelovige Israël

Dat kan misschien wat licht werpen op iets wat in Romeinen hoofdstuk 11 wordt gezegd, waar Paulus spreekt over het volk Israël en hun verwerping van Christus. In Romeinen 11:14-15 zegt Paulus:

om daardoor zo mogelijk mijn verwanten wat betreft het vlees tot jaloersheid te verwekken en enigen uit hen te behouden. Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent, wat betekent dan hun aanneming anders dan leven uit de doden?

ROMEINEN 11:14-15

Met ‘mijn verwanten wat betreft het vlees’ bedoelt hij de Joden.

En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook.

ROMEINEN 11:16

Hij zegt dat het waar is: het volk heeft iets meegemaakt wat op de dood lijkt. Dat is hun verwerping. Maar de aanneming van het overblijfsel, het gelovige Israël, wordt vergeleken met leven uit de doden, als een opstanding. De apostel Paulus ziet de taal van de opstanding, het herstel van het volk, dus als iets wat lijkt op leven uit de doden. Maar in dit geval past hij het toe op hun binnengaan in het geestelijke leven in Christus. Later, in 1 Korinthe 15, past hij het nog verder toe op de uiteindelijke opstanding van de doden.

Je ziet dus dat één gedachte uit het Oude Testament op meer dan één manier gebruikt kan worden in het Nieuwe Testament. Namelijk, het idee dat God Zijn volk herstelt en hun voorspoed herstelt, wordt in het Nieuwe Testament opgepakt als een beeld van geestelijk behoud en ook van de opstanding uit de doden. Dat betekent dat we de opstanding van het volk kunnen zien als een type van deze nieuwtestamentische gedachten.

Nu vers 15, Hosea 13:15:

Ook al draagt hijzelf tussen broeders vrucht, de oostenwind zal komen, de adem van de HEERE, die opsteekt uit de woestijn. Zijn bron zal uitdrogen en zijn wel droogvallen. Die zal de schat plunderen van al zijn kostbare voorwerpen.

HOSEA 13:15

Bedenk dat Efraïm dubbele vrucht betekent, vruchtbaarheid. Het is dus een woordspeling.

Dat wil zeggen, hij, de Assyriër, zal hun schatkamers plunderen en alles meenemen wat begerenswaardig is.

Samaria is schuldig, want ze is tegen haar God in opstand gekomen. Ze zullen door het zwaard omkomen. Hun baby's zullen worden verpletterd en hun zwangere vrouwen zullen worden opengereten.

Dit soort gruweldaden was heel kenmerkend voor wat de Assyriërs deden wanneer ze volken overwonnen.

24

De oproep tot bekering en zondenbelijdenis

Hoofdstuk 14. Vanaf hier ligt de HSV-nummering één vers hoger dan de Engelse nummering die de spreker gebruikt: zijn Hosea 14:1-9 is in de HSV Hosea 14:2-10. Nu komen we bij het laatste deel van het boek. Het is het kortste deel, maar het is ook het meest hoopvolle deel, omdat het positief is. Het gaat over herstel, en ik geloof dat het over het tijdperk van de gemeente gaat. Bedenk dat dit overeenkomt met het derde hoofdstuk, als we de eerste drie hoofdstukken opvatten als een overzicht van het hele boek. Ik breng het opnieuw ter sprake, maar ik heb het al eerder genoemd. Je kunt de eerste drie hoofdstukken zien als een weergave van de drie delen van het boek. Het derde van die hoofdstukken gaat over herstel, en het ziet op het messiaanse tijdperk, of het huidige tijdperk. Dat geldt ook voor het laatste deel van Hosea, en dat is het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 14.

Gods geschil met Israël is uitvoerig besproken in de hoofdstukken 4 tot en met 13. Het is niet nodig daar verder op in te gaan. Nu roept Hij hen op om terug te keren tot God en doet Hij bepaalde beloften als ze dat doen.

Bekeer u, Israël, tot de HEERE, uw God, want u bent gestruikeld door uw ongerechtigheid. Neem deze woorden met u mee, bekeer u tot de HEERE. Zeg tegen Hem: Neem alle ongerechtigheid weg, neem het goede aan. Dan zullen wij de offers van onze lippen nakomen. Assyrië zal ons niet verlossen, op paarden zullen wij niet rijden. Wij zullen nooit meer zeggen: U bent onze god tegen het werk van onze handen. Bij U immers vindt een wees ontferming.

HOSEA 14:2-4

Dit zijn de woorden die je moet meenemen. Jullie moeten terugkeren tot God, zegt hij tegen het volk, en als jullie gaan, neem dan deze woorden mee en meen wat je zegt. Vraag Hem namelijk om onze zonden weg te nemen.

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

1 JOHANNES 1:9

25

Oprechte looffers en vertrouwen op God

En breng de offers van hun lippen mee.

Deze gedachte wordt in het Nieuwe Testament opgepakt, in Hebreeën hoofdstuk 13, vers 15. Daar staat dat we het volgende moeten brengen:

Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.

HEBREEËN 13:15

De gedachte hier is dat de vrucht van de lippen in het ideale geval weerspiegelt wat er in het hart leeft. Dat is anders dan dierenoffers, die je zonder enige oprechtheid kunt brengen. Want Hij zei:

Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

MATTHEÛS 12:34

De vrucht van je lippen geeft dus weer wat er werkelijk in je hart leeft.

Het is waar dat je onoprecht kunt spreken. Je lippen kunnen iets zeggen terwijl je hart iets anders denkt. Maar de strekking hier is: spreek deze woorden oprecht uit. Laat dit zijn wat uit je hart komt. Laat wat uit je hart voortkomt een offer aan God zijn. Dat wat uit je mond komt, en niet alleen wat je met je handen aan dieren kunt offeren.

Een van de dingen die ze moeten belijden, is dat ze voortaan alleen nog op God kunnen en zullen vertrouwen. Allereerst zegt vers 3:

Assyrië zal ons niet redden.

Ze hadden op Assyrië vertrouwd, of op buitenlandse bondgenootschappen.

Ten tweede:

op paarden zullen wij niet rijden.

HOSEA 14:4 — GEDEELTE

wat op militaire kracht wijst. We zullen niet op onze militaire kracht vertrouwen. We zullen niet op onze buitenlandse bondgenootschappen of op onze militaire kracht vertrouwen. En we zullen niet op andere goden vertrouwen. We zullen niet meer tegen het werk van onze handen zeggen:

Jij bent onze god.

De Israëlieten hadden voor hun veiligheid op deze drie dingen vertrouwd in plaats van op de Heere: op hun leger, op hun valse goden en op militaire bondgenootschappen met buitenlandse machten. En hij zegt: zeg tegen God dat jullie dat niet meer zullen doen, en erken dat alleen in God de wees barmhartigheid vindt.

26

God geneest en geeft geestelijke groei

Hij zegt in vers 5 volgens de HSV-nummering:

Ik zal hun afkerigheid genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben,
want Mijn toorn heeft zich van hem afgewend.

HOSEA 14:5

Let op deze verwijzing naar genezing. Het gaat niet om genezing van lichamelijke ziekten, maar om genezing van afvalligheid, van verkeerde wegen. Zoals ik al vaak heb aangegeven, zien we dus dat genezing en ziekte bij de profeten meestal betrekking hebben op de toestand van het volk. Het gaat dan om de morele toestand, of om de oordelen die het volk getroffen hebben en waarvan het genezing nodig heeft.

want Mijn toorn heeft zich van hem afgewend. Ik zal voor Israël
zijn als de dauw.

HOSEA 14:5-6 – GEDEELTEN

Niet in de zin van iets wat snel verdwijnt, zoals de dauw eerder werd gebruikt in hoofdstuk 13, vers 3, maar in de zin van verkwikking. De dauw verkwikt de grond en bevochtigt de grond, en zo zal God voor Zijn volk zijn.

Hij zal in bloei staan als de lelie, wortel schieten als de Libanon.

HOSEA 14:6

Hoe groeien de lelies? Jezus zei:

En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; ze werken niet en spinnen niet;

MATTHEÛS 6:28

Hoe groeien ze? Zonder zorgen. Hij zei:

En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; ze werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed ging als één van deze. Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?

MATTHEÛS 6:28-30

Hoe groeien christenen? Als de lelie, zegt hij hier. Israël zal groeien als de lelie. Maar hoe groeit de lelie? Jezus zei dat je daar eens naar moest kijken.

Ze groeien zonder zorgen. Ze groeien door eenvoudigweg in de Heere te rusten en op Hem te vertrouwen, en Hij voorziet in hun behoeften. En ook langzaam, hoewel snel in vergelijking met sommige planten, veel sneller dan een eik. Maar ze groeien geleidelijk, zoals alle planten dat doen.

Hier kan de verwijzing naar Israël dat groeit als de lelie betrekking hebben op de schoonheid ervan. Jezus zei immers dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet zo mooi gekleed was als een van de lelies. Blijkbaar stonden de lelies bekend om hun

schoonheid. Zeggen dat Israël zal groeien als de lelie, wijst erop dat God Zijn volk mooi maakt. Maar het kan ook meer de gedachte inhouden dat ze zullen groeien op dezelfde manier als de lelie. Dat wil zeggen: door de kracht van God, zonder zorgen en zonder spanning en zonder inspanning, zonder menselijke inspanning. Het zal een werk van God zijn. Dat is de manier waarop we werkelijk groeien. We proberen onszelf door onze eigen inspanningen te laten groeien, maar we kunnen onszelf niet laten groeien. Jezus zei:

Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?

MATTHEÛS 6:27

Je kunt jezelf niet laten groeien door je er zorgen over te maken. Je moet het gewoon in Gods handen laten, en de groei zal op zijn eigen tijd plaatsvinden.

Natuurlijk zijn er dingen die je kunt doen om groei te belemmeren of te bevorderen. Als iemand nooit eet, zal hij niet groeien. Hij kan de groei bevorderen door te eten, maar toch ligt de groei in Gods handen. Hetzelfde geldt voor planten. Je kunt ze geen water geven, en dan zullen ze niet groeien. Maar als je ze water en mest geeft enzovoort, zullen ze wel groeien. Maar God geeft nog steeds de groei. Paulus zei:

Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien.

1 KORINTHE 3:6

Groei is iets wat God doet, maar de mens kan natuurlijk dingen doen die de groei bevorderen of belemmeren. Hetzelfde geldt voor geestelijke groei. Alleen God kan je geestelijk volwassen laten worden, en dat kost tijd. Maar je kunt keuzes maken die je groei bevorderen of belemmeren. Je kunt die zeker vertragen. Je kunt die zeker minder gezond maken door jezelf geestelijk uit te hongeren of jezelf met de verkeerde dingen te voeden.

De groei van Israël, en dit is volgens mij tijdens het messiaanse tijdperk, zal zijn als die van de lelie.

27

Bomen, geur en vrucht als beelden van de gemeente

wortel schieten als de Libanon.

HOSEA 14:6

Of waarschijnlijk als de ceders van de Libanon, die zo beroemd waren.

Zijn jonge loten zullen uitlopen,

HOSEA 14:7 – EERSTE GEDEELTE

Dus hij heeft diepe wortels; hij heeft takken die zich uitspreiden. Jezus vergeleek het Koninkrijk van God met

Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Dat is wel het kleinste van al de zaden, maar als het opgegroeid is, is het het grootste van de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels in de lucht een nest komen maken in zijn takken.

MATTHEÛS 13:31-32

David vergeleek in Psalm 1 de rechtvaardige man met

een boom, geplant aan waterstromen.

PSALMEN 1:3

Zijn wortels zaten daar beneden en namen voeding op.

Er staat:

Hij zal zo mooi zijn als een olijfboom.

Ook hier wordt de gemeente, het ware Israël van God, door Paulus met een olijfboom vergeleken, in Romeinen 11, vers 17. Hij vergelijkt Israël met een olijfboom, ofwel het ware Israël, en dat zijn wij. Wij zijn daarin geënt.

Dus hij spreekt over de schoonheid van Israël, over de geur van Israël. Natuurlijk heeft de gemeente ook een geur. Weet je nog dat Paulus daarover sprak? Aan het eind van 2 Korinthe hoofdstuk 2 zegt hij, in 2 Korinthe 2:15:

Want wij zijn voor God een aangename geur van Christus, onder hen die zalig worden en onder hen die verloren gaan; voor de laatsten een doodsgeur, die leidt tot de dood, maar voor de eersten een levensgeur, die leidt tot het leven. Maar wie is tot deze dingen bekwaam?

2 KORINTHE 2:15-16

Zie je, wij zijn een geur van God. Het is een aangename geur voor degenen die behouden worden en voor God Zelf. Dat is wat er wordt voorzien over het ware Israël, dat de gemeente is. Er staat in vers 8 volgens de HSV-nummering:

Zij zullen opnieuw in zijn schaduw zitten, koren verbouwen en in bloei staan als de wijnstok; zijn gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon.

HOSEA 14:8

Groeiend graan en een groeiende wijnstok zijn allebei beelden van de gemeente in het Nieuwe Testament. Jezus zei:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier.

JOHANNES 15:1

Jezus sprak over

Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.

MATTHEÛS 13:24-25

maar het goede zaad was graan; het was tarwe. Hij zei:

De akker is de wereld, het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk en het onkruid zijn de kinderen van de boze.

MATTHEÛS 13:38

Dus Jezus gebruikt al deze beelden, of de meeste ervan. Bedenk eens hoeveel van deze dingen in het Nieuwe Testament ter sprake komen als iets wat op christenen van toepassing is. Lelies worden genoemd, aangezien we naar de lelies moeten kijken en ze moeten navolgen. Bomen, de olijfboom, geurige planten, zouden we denk ik kunnen zeggen, graan, de wijnstok: dit zijn allemaal beelden voor de gemeente in het Nieuwe Testament.

28

God zien in Christus en vrucht dragen

Vers 9 volgens de HSV-nummering luidt in Nederlandse weergave van de Engelse lezing die de spreker bespreekt:

Efraïm zal zeggen: Wat heb ik nog met afgoden te maken? Ik heb Hem gehoord en waargenomen. Ik ben als een groene cipres; bij Mij is je vrucht te vinden.

HOSEA 14:9 – BESPROKEN ENGELSE LEZING

Die laatste woorden spreekt God. Deze Engelse lezing laat Efraïm zeggen dat hij God heeft gehoord en waargenomen. De HSV heeft hier: 'Ik heb hem verhoord en zal naar hem omzien.' De volgende uitleg berust op de besproken Engelse lezing. Dit is interessant, want het gaat erover dat dit Israël, dit Efraïm, nooit meer iets met afgoden te maken zal hebben, omdat ze nu God hebben gezien. Op welk moment in de geschiedenis zou je kunnen zeggen dat iemand God heeft gezien en waargenomen? Zou het enig ander moment kunnen zijn dan dat waarover Johannes sprak in Johannes hoofdstuk 1, vers 14?

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Daar staat:

We hebben Zijn heerlijkheid gezien, we hebben Hem gezien.

Jezus zei:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

JOHANNES 14:9

Het gaat hier, denk ik, over het tijdperk van de gemeente. Nu Hij Zich zichtbaar heeft gemaakt, is Hij door Zijn volk gezien. Hij is gehoord. Afgoden kunnen niet langer worden verdragen door de mensen die God in Jezus hebben herkend, die Christus hebben ontvangen. Daarom staat er aan het eind van vers 8:

‘Bij Mij is je vrucht te vinden.’ Ook dat is een woordspeling op de naam Efraïm, want Efraïm betekent dubbel vruchtbaar. Maar denk er eens over na: wie draagt er vandaag vrucht die van God afkomstig is? Jezus zei:

Als jullie in Mij blijven, zullen jullie veel vrucht dragen.

JOHANNES 15:5 – WEERGAVE VAN DE AANGEHAALDE WOORDEN

Hij zei tegen de Joden:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Dus wanneer God zegt:

Bij Mij is je vruchtbaarheid te vinden.

HOSEA 14:9 – WEERGAVE VAN DE AANGEHAALDE WOORDEN

tegen wie spreekt Hij dan? Wie draagt er uiteindelijk vrucht voor God? Dat is de gemeente. Het is het Israël van God dat hier wordt besproken.

29

Wijsheid om de beloften van herstel te begrijpen

Let eens op de bijna raadselachtige manier waarop dit eindigt. Vers 10 volgens de HSV-nummering, in Nederlandse weergave van de aangehaalde woorden:

Wie wijs is, laat hij deze dingen begrijpen.

HOSEA 14:10 – BESPROKEN ENGELSE LEZING

Met andere woorden, het klinkt alsof datgene waarover hij spreekt niet iets is wat ze gemakkelijk zouden begrijpen, al dat spreken over Israël. Waarom zegt hij dat? Is het omdat ze destijds, zoals Paulus zei, niet begrepen wat de apostelen en profeten later wel zouden begrijpen: dat dit over een geestelijk Israël ging en niet over een natuurlijk Israël?

Deze vraag:

Wie is wijs, is een weerklink van iets in Psalm 107, vers 43. Daar staat:

Wie is wijs? Laat hij op deze dingen letten, en de goedertierenheid van de HEERE aandachtig opnemen.

PSALMEN 107:43

en:

En ze zullen begrijpen hoe goed en trouw de Heer is.

Wat wordt daar besproken? Als je het voorafgaande gedeelte van de psalm leest, klinkt het als een beschrijving van Gods zegeningen in het messiaanse tijdperk en tegelijkertijd van Zijn oordelen over de goddelozen.

Let eens op vers 35, dat hieraan voorafgaat, in Psalm 107:35:

Hij maakt de woestijn tot een waterpoel, het dorre land tot waterbronnen.

PSALMEN 107:35

Klinkt dat bekend?

Dat klinkt een beetje als Jesaja. Het klinkt als Jesaja's beschrijvingen van het huidige tijdperk.

Daar doet Hij de hongerigen verblijven, zij stichten een stad om te wonen.

PSALMEN 107:36

Welke stad zou dat zijn? Het nieuwe Sion, het nieuwe Jeruzalem.

Zij zaaien akkers in en planten wijngaarden, die een rijke oogst aan vruchten opbrengen.

PSALMEN 107:37

Als je denkt aan alles wat we de laatste tijd in de profeten hebben bestudeerd, hoor je hierin heel duidelijke weerklanken. Die richten onze gedachten op de profetische symbolen van het messiaanse tijdperk.

Hij zegent hen, zodat zij zeer talrijk worden, hun vee vermindert Hij niet.

PSALMEN 107:38

Hij gaat verder, en dan, aan het einde van dat alles, zegt hij in vers 43:

Wie is wijs? Laat hij op deze dingen letten, en de goedertierenheid van de HEERE aandachtig opnemen.

PSALMEN 107:43

Met andere woorden, er zijn bepaalde plaatsen in het Oude Testament waar aanwijzingen staan over het nieuwe verbond en over het geheimenis van de geestelijke zegeningen voor het geestelijke Israël, maar die waren niet echt duidelijk. Er waren bepaalde profeten en schrijvers van het Oude Testament die maar een glimp van de dingen opvingen. Hier zit meer achter dan je op het eerste gezicht zou denken. Er is een wijs mens voor nodig om dit werkelijk te begrijpen.

30

Daniëls verzegelde woorden en de eindtijd

Kijk eens naar Daniël hoofdstuk 12, vlak vóór Hosea. Daniël is het boek vóór Hosea, hoewel natuurlijk niet in chronologische volgorde. Daniël hoofdstuk 12 en vers 10, de verzen 8 tot en met 10. Daniël zegt:

Ik echter, ik hoorde het wel, maar ik begreep het niet. En ik zei: Mijn Heere, wat zal het einde hiervan zijn? Toen zei Hij: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.

DANIËL 12:8-10

Is dat niet interessant? Wat wordt hier besproken? Ik geloof dat hij spreekt over het einde van het Joodse tijdperk in het jaar 70 na Christus. Ik geloof dat de context dat ondersteunt. Dus hij zegt:

Hoe zal dit allemaal aflopen?

En degene die spreekt zegt:

De woorden zijn verzegeld, ze blijven afgesloten tot de eindtijd.

Ze werden geopend in het boek Openbaring. Aan het einde van het boek Openbaring zei de engel tegen Johannes:

En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij.

OPENBARING 22:10

Dat is volgens mij kort vóór het jaar 70 na Christus geschreven. Ik besef dat de opvatting dat Openbaring in het jaar 96 na Christus is geschreven populairder is. Maar ik geloof dat er goede, sterke bewijzen zijn dat het vóór de val van Jeruzalem is geschreven en dat het daarover gaat. Dus hij zegt dat deze visioenen in feite een gesloten boek zijn tot het einde van het tijdperk.

31

De profeten voorzagen de genade voor de gemeente

Denk eens aan wat Petrus zei in 1 Petrus 1, de verzen 10 tot en met 12. Hij zei:

Dan staat er:

Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd. Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna. Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

1 PETRUS 1:10-12

Met andere woorden, de profeten werd om meer informatie gevraagd, zegt Petrus, maar ze kregen geen verdere informatie. Hun werd eenvoudig gezegd dat het voor een andere generatie was. Dat was het enige geval in het hele boek van de profeten waaraan Petrus kon denken. Want dat was het enige geval dat we kennen waarin een profeet zei: ‘Geef me meer inzicht’, en Hij zei: ‘Nee, het is voor een later tijdperk.’ Petrus lijkt daarnaar te verwijzen.

Als je die passage in 1 Petrus bekijkt, is de manier waarop die verwoord is nogal interessant. Sommige van deze toepassingen maak ik gewoon ter plekke. Ik had er nog niet eerder aan gedacht, maar nu ik al deze passages bekijk, valt alles op zijn plaats. Let eens op de passage die ik zojuist noemde, 1 Petrus 1, 10 tot en met 12. In vers 11 staat:

Ze probeerden te achterhalen op welke tijd of wat voor tijd de Geest van Christus in hen doelde toen Hij van tevoren vertelde over het lijden van Christus en de glorie die daarna zou komen.

De heerlijkheden van het tijdperk van de gemeente.

Met andere woorden, de gemeente heeft nu het voordeel dat ze deze dingen weet, maar de profeten wisten ze niet. Maar zij profeteerden over het lijden van Christus en de heerlijkheden die daarop zouden volgen in het tijdperk van de gemeente. En dat is blijkaar waar Daniël naar vroeg. Het ging om de tijd van het einde van het Joodse tijdperk en het begin van een nieuw, heerlijk tijdperk van de gemeente. En de engel zei:

Toen zei Hij: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.

DANIËL 12:9-10

Dat is het einde van het Joodse tijdperk. Toen verscheen Jezus. En Hij reinigde de zonen van Levi, volgens Maleachi hoofdstuk 3, en Hij maakte ons wit.

Maar veel mensen zullen slechte dingen doen.

Dat wil zeggen, veel van de Joden verwierpen Christus.

Geen van de goddelozen zal het begrijpen,

DANIËL 12:10

wat er gaande is, zegt hij,

maar de verstandigen zullen het begrijpen.

DANIËL 12:10

Zoals Hosea zegt:

Wie is wijs? Laat diegene deze dingen begrijpen.

HOSEA 14:10

Deze geheimenissen.

32

Het geheimenis van Israël en de heidenen

Laat me je aandacht nog op één passage richten: Romeinen 11, opnieuw dat gedeelte waarin Paulus het over de bestemming van Israël heeft. In Romeinen 11:25 en 26 zegt hij:

Hij wil dat ze wijs zijn en deze dingen begrijpen.

En dit is het geheimenis:

Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

ROMEINEN 11:25-26

Of gedeeltelijke verblinding.

Dit is het geheimenis: dat een deel van de Joden wordt afgebroken en dat er heidenen binnenkomen.

Of aldus, of op deze manier.

Dat wil zeggen, heel het ware Israël wordt behouden. Hoe? Door het afbreken van de ongelovigen onder de Joden en het opnemen van heidenen in de olijfboom, waarover hij het vlak hiervoor heeft gehad. Ze hebben takken van de olijfboom afgebroken, dat zijn de natuurlijke Joden. Ze hebben onnatuurlijke takken geënt, dat zijn de heidenen. Zo wordt de boom samengesteld. Zo komt heel het ware Israël tot behoud.

Maar dit is een geheimenis, zegt hij. Ik wil niet dat je het verkeerd begrijpt. Waarom? Omdat Daniël zei dat in deze dagen van de gemeente de goddelozen het niet zouden begrijpen, maar de wijzen het wel zouden begrijpen. En Paulus wilde dat zij bij de wijzen zouden horen en niet zouden zijn zoals de Joden van zijn tijd. Die waren de goddelozen, die het niet begrepen, die nog steeds dachten dat ze een soort onvoorwaardelijke beloften van God hadden. En Paulus begreep dat het ware Israël dat behouden zou worden, uit Joden en heidenen zou bestaan.

Dat is volgens mij wat vers 25 of 26 betekent wanneer er staat:

Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

ROMEINEN 11:25-26

Dat wil zeggen, op deze manier. Op welke manier? Door wat er in vers 25 wordt gezegd, door het afbreken van de ongelovige takken en het opnemen van gelovige takken. Op deze manier krijgt de boom alle takken die eraan horen. Het ware Israël wordt op deze manier in zijn geheel behouden.

33

De apostelen ontsluiten Hosea's herstelbeloften

Dat lijkt ook te zijn wat Hosea suggereert. Hij heeft ons zojuist in hoofdstuk 14 een hoofdstuk gegeven dat herstel, zegen, voorspoed en vruchtbaarheid beschrijft. En de woorden die hij gebruikt zijn Efraïm en Israël en dergelijke, zoals hij dat in zijn hele profetie doet, en zoals alle profeten dat doen wanneer ze over de gemeente spreken. Maar hij sluit af met de suggestie dat hier meer achter zit dan de Jood zou denken. En wij weten nu wat dat is. Het is dat deze dingen in een geestelijk Israël worden vervuld, niet in een natuurlijk Israël.

En zo sluit hij zijn boek op een geheimzinnige manier af met, in Nederlandse weergave van de aangehaalde woorden:

Wie wijs is, laat hij deze dingen begrijpen. Wie inzicht heeft, laat hij ze kennen.

HOSEA 14:10 – BESPROKEN ENGELSE LEZING

Alsof hij wil zeggen dat wat hij zegt niet zomaar naar de letter kan worden opgevat, alsof iedere willekeurige dwaas het zou begrijpen. Het moet begrepen worden door een uitzonderlijke soort wijsheid of inzicht. En dit inzicht werd volgens mij aan de discipelen, de apostelen, gegeven toen Jezus hun verstand opende zodat ze de Schriften konden begrijpen, in Lukas 24:45. En daarom kunnen wij deze dingen begrijpen.

Het verdrietige is natuurlijk dat volgens mij die christenen die geloven dat dit allemaal ergens in de toekomst nog in het letterlijke Israël vervuld zal worden, die wijsheid en dat inzicht veronachtzamen. Dat was volgens mij aan de apostelen gegeven toen zij deze dingen voor ons uitlegden. En het is verdrietig dat niet alleen Joden het verkeerd lijken te begrijpen, maar dat zelfs christenen, die beter zouden moeten weten, het verkeerd begrijpen. Ze vatten het op dezelfde manier op als de ongelovige Joden het zouden begrijpen.

Het is heel duidelijk: als Jezus het verstand van Zijn apostelen moest openen om hen de Schriften te laten begrijpen, dan hadden mensen de Schriften niet goed kunnen begrijpen zonder dat hun verstand zo werd geopend. Dat wijst erop dat de ware betekenis van de Schriften voor het natuurlijke verstand verborgen was, en dat Gods openbaring aan de apostelen nodig was om duidelijk te maken wat ze werkelijk betekenden.

Iedereen, geïnspireerd of niet, zou dit kunnen lezen en begrijpen dat het over het natuurlijke Israël gaat, als dat was waar het over ging. Maar het feit dat er bijzonder inzicht gegeven moest worden om het te begrijpen, wijst erop dat het om iets anders gaat dan het natuurlijke Israël. Om iets anders dan wat er aan de oppervlakte van de passage ligt, en dat het werkelijk vooruitwijst naar de gemeente zoals wij die nu kennen. Het was een geheimenis in het Oude Testament. Het werd niet duidelijk begrepen, maar het was beslist geprofeteerd. De gemeente was in het Oude Testament geprofeteerd, en alleen de apostelen hebben dat voor ons aan het licht gebracht.

En zoals je hebt gezien, pas ik deze passages uit het Oude Testament meestal op het tijdperk van de gemeente toe door plaatsen te laten zien waar de apostelen juist de passages die we behandelen citeerden of erop zinspeelden, of waar Jezus Zelf die citeerde of erop zinspeelde. En zij pasten die altijd toe op de gemeente, niet op een duizendjarig rijk. Dat leek toch wel een vaste lijn te zijn bij de schrijvers van het Nieuwe Testament. En daarmee zijn we aan het einde van Hosea gekomen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Hosea 9:14
- Lukas 23:28-29
- Hosea 9:17
- Hosea 10:1
- Hosea 10:2
- Hosea 10:3-4
- Hosea 3:4

- Hosea 10:5
- Hosea 10:6-8
- Jesaja 2:19
- Lukas 23:30
- Openbaring 6:16-17
- Hosea 10:9
- Hosea 10:10
- Hosea 10:11
- Hosea 10:12-13
- Jeremia 17:5
- Galaten 6:7-8
- Hosea 10:13
- Hosea 8:7
- Hosea 10:14-15
- Hosea 11:1-4
- Exodus 4:22-23
- Exodus 32:4
- Hosea 9:10
- Mattheüs 2:15
- Hosea 11:5
- Hosea 8:13
- Hosea 9:3
- Hosea 11:5 — besproken alternatieve vertaling
- Hosea 11:6-7
- Hosea 11:8
- Hosea 11:9-11
- Hosea 12:1 — besproken NIV-lezing
- Hosea 12:2
- Hosea 12:3-4
- Genesis 32:26
- Hosea 12:5-6
- Hosea 12:8
- Hosea 12:9
- Hosea 12:10

- Hosea 12:11-12 — weergave van de besproken Engelse vertaling
- Hosea 12:13
- Hosea 9:7
- Hosea 12:15 — weergave van de besproken Engelse vertaling
- Hosea 13:1
- Hosea 13:2-3
- Hosea 6:4
- Hosea 13:4 — eerste gedeelte
- Hosea 13:4-6
- Jeremia 5:7
- Deuteronomium 8:3
- Hosea 13:7-8
- Hosea 13:9-10
- 1 Samuel 8:6
- Mattheüs 3:2
- Hosea 13:11
- Hosea 13:12-13
- Hosea 13:14
- Ezechiël 37:3
- Ezechiël 37:4
- Ezechiël 37:11
- Hosea 6:1-2
- 1 Korinthe 15:51-53
- 1 Korinthe 15:54
- 1 Korinthe 15:54-55
- Hosea 13:14 — besproken Septuaginta-lezing
- Romeinen 11:14-15
- Romeinen 11:16
- Hosea 13:15
- Hosea 14:2-4
- 1 Johannes 1:9
- Hebreëën 13:15
- Mattheüs 12:34
- Hosea 14:4 — gedeelte

- Hosea 14:5
- Hosea 14:5-6 — gedeelten
- Hosea 14:6
- Mattheüs 6:28
- Mattheüs 6:28-30
- Mattheüs 6:27
- 1 Korinthe 3:6
- Hosea 14:7 — eerste gedeelte
- Mattheüs 13:31-32
- Psalmen 1:3
- 2 Korinthe 2:15-16
- Hosea 14:8
- Johannes 15:1
- Mattheüs 13:24-25
- Mattheüs 13:38
- Hosea 14:9 — besproken Engelse lezing
- Johannes 1:14
- Johannes 14:9
- Johannes 15:5 — weergave van de aangehaalde woorden
- Mattheüs 21:43
- Hosea 14:9 — weergave van de aangehaalde woorden
- Hosea 14:10 — besproken Engelse lezing
- Psalmen 107:43
- Psalmen 107:35
- Psalmen 107:36
- Psalmen 107:37
- Psalmen 107:38
- Daniël 12:8-10
- Openbaring 22:10
- 1 Petrus 1:10-12
- Daniël 12:9-10
- Daniël 12:10
- Hosea 14:10
- Romeinen 11:25-26

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.